

FEESTPROGRAMMA

AMSTERDAM

FEESTAVOND

TER HERDENKING VAN HET
TIEN-JARIG BESTAAN

DER

4e H. B. S. met 5-J. C.

OP

ZATERDAG 22 NOV. 1930

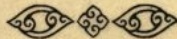
AANVANG TE HALFACHT PRECIES.

ONS LIED.

Wij zijn van de Vierde Vijf
Op de Jozef Israëlskade,
Wij zijn lui met pit in het lijf
En bereid tot groote daden!
Nu bestaat de school tien jaar,
Dat gaan wij vandaag hier vieren
Maken wij veel pret en jool;
Leve onze houten school!

Op den tuin, op de gang, op het laboratorium van de Crauw,
Op de mat, op Nat. His, op het teekenlokaal altijd in de kou,
Op de 1, op de 10, op de speech van den Baas bij het
eindrapport,
Op de straf, op de bel, de vacantes op het zwarte bord!

Refrein:

PROGRAMMA

1. VERWELKOMING.

2. HOCHZEITSMARSCH Mendelssohn-Bartholdy

Voor piano 4-handig, 12 violen en 2 violoncellen.

3. CZARDAS V. Monti

Viool: N. Richter — Piano: A. Helmholt.

4a. HET LIEDJE VAN DEN BEIAARDIER Em. Hullebroek

STORMLIED J. Paardekooper

Jongenskoor — Piano: A. Helmholt.

b. DES ZOMERS Cath. v. Rennes

Meisjes- en Jongenskoor — Piano: A. Helmholt.

c. ZOMEROCHTENDLIEDJE S. Abramsz

EEN OUD SPROOKJE H. v. Tussenbroek

Meisjeskoor met soli — Piano: R. Veldman.

5. HONGAARSCH DANC Brahms

Viool: A. Craanen — Piano: R. Veldman.

6. GYMNASIEKLES TE NERGESHUIZEN

Leerlingen 3a.

7a. WALS Brahms

b. WALS Chopin

Piano-solo: H. Funke.

8. DE SPREEKTAALVEREDELINGSBOND

Tooneelstukje.

PERSONEN:

STRIKT, gepens. majoor L. Capel

ZIJN VROUW I. Heyting

ZIJN DOCHTER, Everda E. Hofmans

V. EIBERGEN, Dominee N. Huneman

WORREGA, Hoofd eener school R. Veldman

NIES, Banketbakker J. Piccard

VOGEL, Journalist Th. de Bruin

DIENSTMEISJE J. Suhr

PAUZE

9. DE SCHOOL IN BEELD EN WOORD

HET LIEDJE VAN DEN BEIAARDIER.

Em. Hullebroek.

Als 't vaantje wappert, beiaardier,
En kermis is geboren,
Dan wacht daarboven uw trouw klavier,
Dan spoedt ge U, koene beiaardier,
En klautert naar den toren.
Dan klinken uw klokjes over de stee:
„Lieve gebureman, komde gij mee?”
Dan klinken Uw klokjes luide en lang,
Tingeling tingelang,
Tingeling tingelang,
Tingetingetang!

En is de kerstnacht, beiaardier,
De grootsche nacht geboren,
Dan rolt een traan op uw trouw klavier,
En wat ge deunt dan, beiaardier,
Dat zal wel de Hemel hooren.
Dan klinken Uw klokjes over de stee:
„Menschen van goeden wil zij vree!”
Dan klinkt uit uw klokjes eng'lenzang,
Tingeling tingelang,
Tingeling tingelang,
Tingetingetang!

Maar eens ook zult gij beiaardier,
Van op uw hoogen toren,
Volkrachtig konden op uw klavier:
Sa, taaie Vlaming, wees nu fier,
Uw hoogdag is geboren!
De Vlaming en is niet langer knecht,
De Vlaming bekomt zijn volle recht!
Dan deunen uw klokjes zegezang,
Tingeling tingelang,
Tingeling tingelang,
Tingetingetang!

STORMLIED.

J. Paardekoper.

Zeg ken je dat lied van de Zee?
Zeg, ken je het lied van de brallende zee,
Die snerpend de kusten rammeit?
Die golven als bergen lijk zeepbellen jaagt,
En altijd aan grootere krachten zich waagt!
Zeg, kèn je het lied van den gierenden wind,
Die guivend en snerpend striemt?
Langs machtige stammen van 't oeroude woud,
En 't rotsengevaarte, door d'eeuwen gebouwd
Doet sidd'ren in grondvest en bint?

Zèg ken je den zang van die beiden nog niet?
En hebt ge 't nog nimmer verstaan?
Dan op! Naar de zee! Naar d'onmeetlijken vloed,
Dan kan je gevoelen de kracht en den gloed
Die ligt in dat stormende lied.

Dan zal er een stroom door je aderen gaan,
Die opwekt tot edelen strijd,
Dan zal je een man zijn en zing je wel mee
Het lied van de groote onmeet'lijke zee,
Dan zal je een zeeheld verstaan!

DES ZOMERS.

Cath. v. Rennes.

Wie met ons wil naar buiten gaan
Zien hoe het koeltje stoeit,
Met al het goudgeel golvend graan,
Dat op den akker groeit,
Die toone ons ook een blij gezicht,
Koom lustig wel te vree;
Want alles jubelt, zingt en lacht,
En wij, wij jub'len mee!

Wie met ons wil naar buiten gaan
Dwalen in 't lomrig woud,
Wie lijster en vink wil hooren slaan
Hoog in het beukenhout,
Die moet geen trage droomer zijn,
Maar vroolijk, flink en ree;
Want alles juicht en zingt en lacht
En wij, wij zingen mee!

Wie met ons wil naar buiten gaan
Spelen aan 't frissche strand,
Waar soms de golven met d'orkaan
Beuken op 't mulle zand,
Die moet geen zwakke bloodaard zijn,
Maar krachtig als de zee,
Die thans haar liefste liedje zingt,
En wij, wij zingen mee!

ZOMEROCHTENDLIEDJE.

S. Abramsz.

Kind'ren, naar buiten, het zonnetje lacht!
Ziet toch eens rond wat de morgen U bracht:
't Vroolijke zonnige leven!
't Schittert daar buiten van blauw en van goud;
Vogeltjes schaat'ren in 't bloeiende hout,
Vriendelijk lachende dreven!
Geur stijgt ten hemel van bloesem en blad!
Mee op het pad!

Kind'ren naar buiten; het veld is nog nat!
 Dauw ligt te flonk'ren op bloesem en blad;
 Schittert u vriendelijk tegen.
 't Zonlicht maakt plassen tot spiegels van goud;
 Toover't een tint'lende sluier om 't woud
 Sprengt zijn goud op de wegen.
 Kind'ren, naar buiten, ontvlucht nu de stad
 Mee op het pad!

Kind'ren, naar buiten, natuur is zoo mooi!
 Ziet toch haar rijken, haar feest'lijken tooi
 Feesttooi in zomergetijde!
 Paart er uw liedje aan 't vogelgezag
 Kort is de zomer; maar winter duurt lang,
 Zingt er Uw liedeken blijde!
 Kind'ren naar buiten, ontvlucht nu de stad!
 Mee op het pad!

EEN OUD SPROOKJE.

Koor: Wie zit er op dien hoogen toren?
 Prinses: Een koningsdochterkijn.
 Koor: Wat doet ze daar — wat spint ze?
 Prinses: Een sluier van zijde fijn.
 Koor: Prinsesje, wanneer is die sluier klaar?
 Gij spint al een jaar.
 Prinses: Die sluier is klaar, als de tijd is daar.
 Die mij haalt is tot koning geboren.
 Koor: Wij halen u! Wij halen u!
 Wij halen u uit den toren.
 Maar in 't venster zit bloedhond, hoort hem bassen,
 Door de lucht vliegen uilen, hoort hen krassen.
 Zij allen bewaken het koningskind,
 Dat eenzaam aan haar sluier spint!

Prins: Prinsesje, ik haal u gezwind.
 Prinses: Ridder wat stoort gij mij, nog in geen jaar
 Is er mijn bruidsluier klaar. Ga!
 Herhaling:
 Prinses: Ridder, u wachtte ik, al wel een jaar
 Is mijn bruidssluier kant en klaar. Kom!

Koor: Kling, kling, klang, kling-klorie
 De klokken gaan, victorie!
 Ter eere van 's konings-dochterkijn,
 Dat haar sluier spint van zijde fijn,
 Ter eere van den ridder stout
 Met stalen arm en hart van goud.
 De klokken klinken van allen kant
 Met feest'lijk gejubel door 't gansche land.
 Kling, klang!

